

La Humanitat

Any II : Núm. 326

Barcelona, divendres, 25 novembre 1932

Redacció i Administració: Ronda Sant Pere, 11, pral. : Telèfon: 24646 i 24647
Impremta: Muntaner, 49 :-: Telèfon 31518

Fundador: LLUIS COMPANYS

La Cambra catalana

Com estarà constituït el primer Parlament de Catalunya

Fets els escrutinis de les eleccions del passat diumenge, sabem ja com estarà constituït el primer Parlament de Catalunya. Com saben els nostres lectors, la Cambra catalana està composta de vuitanta-cinc membres, distribuïts per partits, en la forma següent:

Esquerra Republicana de Catalunya	61
Lliga Regionalista	16
Radical autònom	1
Unió Socialista de Catalunya	5
	83

Com que hi ha dues actes dobles — les dels senyors Macià i Tallada — la xifra queda reduïda a 83 diputats.

Composaran la majoria d'Esquerra Republicana de Catalunya els diputats següents:

Andreu, Armendares, Armengol, Arnau, Balart, Bilbeny, Bru, Barrera, Battestini, Baucells, Blasi, Cunillera, Canturri, Companys (Lluís) Companys (Josep), Coromines, Casanoves, Colldeforns, Casanoves, Cerezo, Dencàs, Dalmau, Dot, Espanya, Farreres i Duran, Folch, Fontbernat, Fàbrega, Gassol, Galés, Guinard, Ibars, Irla, Lluhi, Macià, Magre, Mies, Mestres, Mora, Pi i Sunyer, Palacín, Puig i Ferrater, Rossell, Ribes i Soberano, Riera, Rouret, Rovira i Virgili, Simó i Bofarull, Sureda, Selves, Serra i Hunter, Soler i Bru, Soler i Pla, Terradellas, Tauler, Torres (Humbert), Viadín i Xirau (Antoni).

La minoria de la Unió Socialista de Catalunya la integraran els diputats: Comorera, Fronjosa, Gerhardt, Ruiz Serra i Moret.

Amb el caràcter de radical autònom, ha estat elegit el senyor Simó i Bofarull. Ahir, a Tarragona, els radicals autònoms varen acordar ingressar al partit d'Acció Republicana, que dirigeix Manuel Azaña. Es de suposar, doncs, que en el Parlament de Catalunya, el senyor Simó i Bofarull figurarà com afiliat a Acció Republicana.

Els diputats que integran la minoria regionalista seran els següents: Abadal, Carreres i Artau, Casabó, Duran i Ventosa, Martínez Domingo, Miracle, Romeva, Rovira, Sacanell, Sol, Tallada, Trias de Bes, Ventosa i Cabell, Vallès i Pujals, Vidal i Guardiola i Vallès i Taberner.

Dels diputats del Parlament de Catalunya, ho són també de les Corts de la República espanyola, els que següents:

Companys (Lluís), Coromines, Dencàs, Gassol, Lluhi, Macià, Pi i Sunyer, Palacín, Puig i Ferrater, Simó i Bofarull, Serra i Moret, Terradellas, Torres (H.) i Xirau (A.).

Són regidors de l'Ajuntament de Barcelona, i hauran, per tant, de deixar aquesta funció, els diputats: Companys (Lluís), Comes, Casanoves, Casanoves i Lluhi.

Es alcalde de Malgrat el senyor Arnau.

Hi haurà d'haver eleccions complementàries, perquè els senyors Macià i Tallada tenen dues actes: el senyor Macià, la de Barcelona-capital i la de Lleida, i el senyor Tallada, la de Barcelona-capital i la de Tarragona.

Se suposa que tots dos renunciaran les actes de Barcelona, i l'avors hauran de convocar-se eleccions complementàries. Si els dos llocs vacants són els de la ciutat de Barcelona, les eleccions es faran havent-hi un candidat per majoria i un per minoria, i només podrà votar-se'n un.

Essent la Lliga i l'Esquerra els dos únics partits que han de compartir les tasques parlamentàries, a la Generalitat s'han preocupat aquests darrers dies de saber qui seria el diputat que hauria de presidir la sessió d'obertura i inauguració del Parlament català, nomenament que ha de recaure segons ús i costum en el diputat de més edat.

Hi havia el dubte de si seria el senyor Macià o el senyor Abadal, però després d'una enquesta, no molt fàcil per cert, per a saber l'edat del senyor Abadal, ha quedat establert que serà el senyor Macià el qui presidirà la pri-

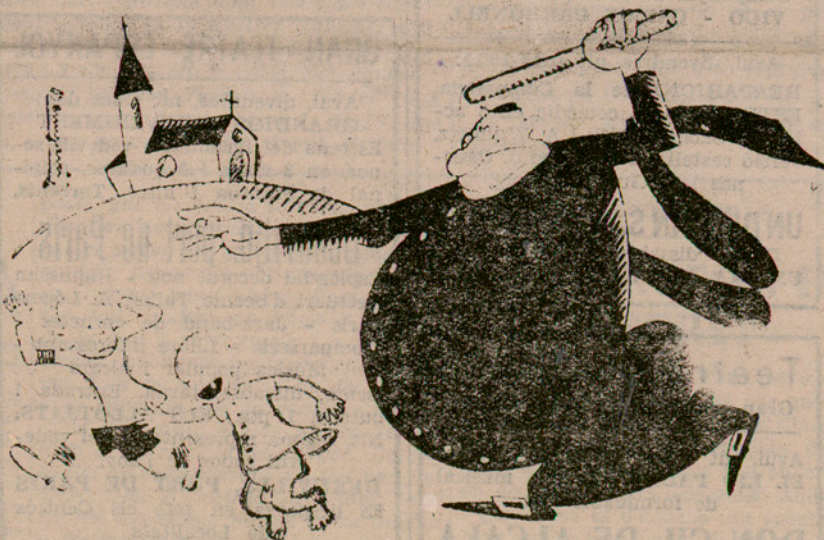
mera sessió per tenir tres anys més que el president de la Lliga Regionalista.

Qui serà secretari, en concepte de diputat més jove, en la sessió de constitució del Parlament de Catalunya?

Ho ignorem. Però sembla que es disputen la preciosa qualitat d'"ésser el més jove", els diputats Andreu Raurer, Folch i Cunillera...

Es treballa febrament per tal que el Palau del Parlament estigui enllestit el dia assenyalat per a la inauguració.

Sembla que per causa de força major, no estan encara acabats els escons que han d'ocupar al saló de sessions del Palau de la Ciutadella els diputats de la Generalitat. Per aquesta contrarietat els diputats s'hauran d'asseure's durant alguns dies en democràtiques cadires.

—Què és això de cantar "La Marsellesa"? Heu de cantar allò de "Ruja el inferno, brame Satan"...

El que ens demostra una estadística

Aquest any s'ha obtingut la collita de blat més abundant en el que va de segle

La seva valoració ascendeix a 2.141 milions de pessetes, mai superada

"El Norte de Castilla" ha publicat el seu acostumat número anual extraordinari dedicat a l'anàlisi de la collita de cereals. Coincideix en general amb els comentaris que sobre els avenços oficials hem dedicat al cas. No està de més, no obstant, tornar sobre el tema, donada la seva importància, recollint algunes de les precisions i apreciacions del col·lega.

La collita de blat de 1932, diu, pel que té d'ample i sobrant per a les necessitats espanyoles i pel que té d'extraordinària per l'acostumada i misèrrima producció del nostre sol blader, "quedarà com un hito bien alto y visible en el camino de nuestra producción".

A Espanya se sembraren en 1931-1932, 4.441.300 hectàrees, que han produït 463 milions de quintars de blat, i han donat un rendiment de 10,43 quintars per hectàrea. Les necessitats del consum i de la sembra s'estimen en 38,2 milions de quintars. Per consegüent, el superàvit de la producció arriba a 8,1 milions de quintars.

La superfície sembrada fou, malgrat tot el que s'havia dit i tramut, igual a la dels anys més alts respecte a això en el que va de segle. El rendiment total representava la xifra més alta en la història del blat d'Espanya a partir de 1900 i, naturalment, també el rendiment mitjà per hectàrea de sembradura, així com la valoració total de la collita, estimada en 2.141 milions de pessetes; doncs si bé hi ha des de començament de segle nou anys en els quals assolí una cotització superior a l'actual, l'abundant de la collita actual fa que el rendiment global sigui el més alt conegut.

Referent als altres cereals i lleguminoses, la impressió general recollida, per regions, se sintetitza així:

Galícia: Bona collita d'ordi i de sègol i bona de moresc.

Llevant: Collita desigual d'ordi i civada, malmena en algunes zones per les tempestes. En altres la millor del quinquenni.

País basconavarros: Bona a Alava, mitjana a Guipúscoa i Biscaia. Bona a gairebé tot Navarra i superior en algunes zones.

Catalunya: En general, bona.

Andalusia: A Almeria, Còrdova, Huelva i Jaen, excel·lent; a les altres províncies, bona, en general; però desigual segons les espècies.

Aragó i Rioja: Excel·lent a Osca i Logronyo. Regular al Terol i Saragossa.

Castella la Nova: Bona, en general, menys en algunes parts d'Albacete i Guadalejara.

Extremadura: Satisfactòria a Càceres. No tant a Badajoz.

Castella la Veia: Llevat de Santander i Zamora, bona. A Valladolid, molt variada i no tan satisfactòria.

DE LA JORNADA DEL DIUMENGE

Catalunya ha donat una lliçó a les dretes

Diu "El Socialista", comentant la jornada electoral del diumenge passat, a Catalunya:

"De rechazo, el resultado de las elecciones catalanas destruye el reproche de facciosas que harlo ligeramente se venia esgrimiendo contra las actuales Cortes. Vemos ya cómo las derechas se baten en retirada. Las esperanzas exteriorizadas día a día por "El Debate", según las cuales el próximo Parlamento acogería a una mayoría reaccionaria, o al menos quebrantaría enormemente la línea revolucionaria trazada por estas Cortes, han perdido la base artificial en que estaban apoyadas. Consecuencia de la lección que les ha dado Cataluña en esa actitud de resignación en que se han colocado las derechas, fiando su desquite al transcurso de un decenio. Acordemos un lapso más breve. Pero, en todo caso, según ellas, sólo contarán con la cuarta parte de la opinión española. La soberbia se ha trocado en modestia. Pocas veces humilla el sufragio universal de manera más efectiva a un sector político que se disponía a tomar las posiciones del enemigo."

Breu conversa amb el President Macià

El Parlament de Catalunya.—El senyor Companys renunciarà l'acta de diputat

Aquest migdia, el President de la Generalitat, senyor Macià, ha rebut els periodistes.

Després de saludar-lo, un d'ells li ha preguntat, si s'havia alterat o es mantenia, la data fixada per la reunió del Parlament català.

El senyor Macià ha respost que, tal com s'havia dit, s'obriria el dimarts, dia 6.

—Si les obres realitzades al Museu, per convertir-lo en Parlament, no estan acabades en aquella data, serà ajornada?

—De cap manera. Sigui com sigui, nosal res anirem al Parlament aquell dia.

A preguntes d'un repòrter, el senyor Macià, manifestà que el senyor Tallada i ell, es trobaven en possessió de dues actes de diputat, i que probablement renunciarien a una d'elles, dins del termini fixat pel propi Reglament.

Quant al senyor Companys, el senyor Macià ha dit que segurament renunciaria a l'acta de diputat al Parlament català, per no abandonar les tasques de cap de la minoria parlamentària, que actualment ocupa. El senyor Companys — remarca el President — es troba en un cas excepcional, puix que el partit, davant la negativa que ell presentava de formar part de la candidatura, l'obligà a prendre part en la lluita electoral.

—Tingué alguna importància el Consell d'ahir?

—No; va ésser un simple canvi d'impressions. Abans de reunir-se el Parlament pensem celebrar algunes reunions amb aquest caràcter.

—Serà vostè el President d'edat, a la Cambra, per tal que aquesta es constitueixi?

—Sembla que sí.

—Referent al nomenament del President del Parlament, no pot dir-nos alguna cosa?

—No hi ha concretat res encara respecte aquest punt. Circulen, és cert, alguns noms, però en definitiva és la Cambra la que ha de dir la darrera paraula.

—S'havia dit que es donarien dos departaments del Govern de la Generalitat a la Lliga?

—Ho dubto — ha contestat somrient el senyor Macià —. Els que diuen això — ha afegit — no deuen ésser gaire polítics, doncs no s'explica que un partit tingui una forta majoria parlamentària, i el Govern vagi a mans d'un altre partit, o d'una coalició de forces.

Seguidament, el senyor Macià ha dit als periodistes que pensava reposar uns quants dies fora de Barcelona, puix que ací no li és possible.

El viatge de Trotski

ARRIBADA A COPENHAGUEN

Copenhaguen. — A les onze de la nit arribà a aquesta capital l'ex-cap comunista rus, Lleó Trotski. Procedeix del port danès d'Esberg.

Copenhaguen. — Lleó Trotski ha dictat al seu secretari unes declaracions en les quals diu que és la segona vegada que té el plaer de trobar-se en l'hospitalària Dinamarca. Recorda que la primera vegada fou amb motiu d'un congrés socialista internacional, i fa quasi un quart de segle. Ara ve per invitació d'un grup d'estudiants a donar algunes conferències sobre la història de la revolució russa. Com sigui que Trotski no parla el danès, haurà de pronunciar les seves declaracions en alemany.

Copenhaguen. — Lleó Trotski ha

rebut un ràdio de Hollywood en el qual li proposen prendre part en un film sobre la revolució russa, en el qual ell interpretaria el paper principal.

El missatge diu que en el mateix moment de l'acceptació, Trotski percebria una grossa suma i després cobriria una quantitat important, fixada per ell mateix.

Poques hores després d'haver rebut l'esmentat ràdio, Trotski ha estat visitat per una representació danesa de la casa cinematogràfica que li envià el missatge, la qual li renovà els ofertaments i fins li mostraren el model de contracte del qual eren portadors.

Trotski els rebé cortesment però els digué que es negava rotundament a les seves pretensions. Parlant amb el seu secretari digué, humorísticament: "Si no recordo malament, jo he interpretat el paper que m'ofereixen. Fou el meu propi país el testimoni de la meua actuació. És un poble extraordinari, l'Amèrica. S'oblida fàcilment de les coses recents. Jo no poseixo aquesta capacitat i per això, perquè tinc encara present la part que vaig tenir en la revolució russa, no vull representar-la novament."

UN ATEMPTAT IMAGINARI

San Francisco (Califòrnia). — El guarda-agulles que el mateix dia de les eleccions presidencials americanes descobrí un atemptat preparat per a volar el tren que conduïa el President Herbert Hoover, ha manifestat que tement que la justícia perseguís algun innocent, s'havia decidit a confessar que fou ell qui forjà tota la història de l'atemptat amb l'únic objecte que els periòdics parlessin d'ell.

LES RESERVES I EL BORBO
—"Ahí me las den todas!"